

Epiphone '64 Thunderbird

Zilver? Goud!

De veelgeprezen '64 Thunderbird is er in drie prachtige nieuwe kleuren: Ember Red, Inverness Green en Silver Mist. Als Thunderbird-fan grijp ik alles aan om zo'n bas weer eens te proberen. Al hadden ze alleen de bandknoppen veranderd! O ja, alvast sorry voor alle nerdy feitjes.

Er zijn boeken volgeschreven over de Thunderbird en de Firebird, de gitaarbroer, dus ik beperk me tot wat korte feiten. Gibson lanceerde de Thunderbird in '63 en het was de eerste longscale-bas van het merk. De doorlopende hals was bijzonder, hoewel Rickenbacker daar net even eerder mee kwam. Het was ook het model waarbij custom colors - in navolging van Fender - hun intrede deden en alleen het uiterlijk is natuurlijk al bijzonder. Auto-ontwerper Raymond H. Dietrich tekende voor het ontwerp. Na deze versie kwam Gibson met de Non-Reverse Thunderbird, waarbij de hals ingelijmd was en de body omgekeerd leek. Vandaar de naam. In 1976 verscheen de eerste heruitgave van de eerste versie en zowel de Reverse als de Non-Reverse kwam voorbij in de collectie van Epiphone en Gibson. Het moedermerk levert beide en Epiphone momenteel alleen het oermodel. Misschien moet Epiphone nog een beetje opboksen tegen vooroordelen. Het merk leverde jarenlang een Thunderbird met dikke body en dikke geschroefde hals. Een prima bas, maar meer een Precision "on steroids" dan een T-bird. Daarna volgden er modellen met doorlopende hals en actieve elektronica en sinds een paar jaar is er eindelijk een traditioneel model met veel chroom en die lekker grote kop! En dat willen we. Ik ben nogal actief op een Gibson-forum en ik ken veel bassisten die een of meer van deze '64 Thunderbirds hebben gekocht zodat de echte, kostbare en kwetsbare, sixties of seventies T-bird thuis kan blijven. Er wordt vol lof over gepraat, dus mijn verwachtingen zijn hoog. Kan de Epiphone het waarmaken? Tijd voor een shoot-out

tussen mijn eigen '76 Gibson Bicentennial Thunderbird en de zilveren '64 Epi.

Nerdy feitjes...

Los van het feit dat de '76'er een ander type element heeft (dat wordt een te technisch verhaal) zijn de verschillen miniem en de overeenkomsten groot. Mijn '76'er is een handgebouwde bas en toen ik ooit alle maten door gaf aan Sander de Gier ter inspiratie voor zijn Lowlander merkte hij al op dat geen T-bird exact gelijk is. Verschillen zien we in het halspenplaatje, de stemmechanieken die de normale kant opdraaien, een fractie bredere maar minder bolle hals en de plaatsing van het logo op de slagplaat. En als je de schuifmaat erbij pakt,

zijn er een paar verschillen in diktes bij de body. Niet met het blote oog te zien! Ook de elementplaatsing wijkt net ietsje af en bij de originele Thunderbird is de ruimte tussen de knoppen niet gelijk. Bij de Epi wel en dat staat wat netter en dat geldt ook voor de naar de zij/achterkant verplaatste jackuitgang (veiliger!)

en de tweedelige brug. Mijn '76'er heeft de latere driepuntsbrug. Sinds Epiphone de productie heeft verplaatst van Indonesië naar China zit de hals onder een iets andere hoek in de body. Normaal ligt de toets plat op de body, maar bij deze '24 batch zie je een stukje hout. Het brucelement had al een ring onder het element en nu heeft het halselement dat ook. Die ringen zijn minder fraai, maar wel fijn als duimsteun. Het lijkt heel wat, maar op bijna alle gebieden zit de '64 reissue heel dicht bij de '76. Complimenten!

...en weer terug naar normale mensentaal

Inverness Green is een van mijn favoriete Gibson-kleuren, maar toen ik de Silver Mist op een afbeelding zag, wilde ik deze checken.

nauwelijks anders en het gewicht is gelijk. Er wordt vaak beweerd dat de Thunderbird zwaar zou zijn, maar dat geldt alleen voor die dikke Epiphone met geschroefde hals. Door de dunne hals en zeer dunne body zijn het juist lekker lichte bassen.

Er is eindelijk een traditioneel model met veel chroom en die lekker grote kop! En dat willen we

En het geluid is instant Thunderbird. Ik A/B de bas een paar keer met mijn '76'er en als je door de wat metalige fabriekssnaren heen luistert is het karakter ontzettend gelijk. Genoeg laag, veel mid, weinig hoog, zoet en zingend. Het is een heerlijk duwende sound, die wat braver is met beide elementen open en wat bozer - een 'boze piano' hoorde ik iemand de bas ooit omschrijven - met alleen het halselement open. Als je een keer een Thunderbird hebt gehoord, weet je het. Dan een waarschuwing: het is even wennen aan een T-bird. Hij hangt heel anders om je lijf dan een P; je moet voor jezelf een goede speelmanier vinden en dat de tijd geven. Als je gewend bent, heb je een van de mooiste bassen, die te gek klinkt en die zeer veelzijdig is. Hij kan je P en J prima vervangen.

Conclusie

Ik wil deze bas hebben. Ik ben toch altijd een beetje bang om mijn '76'er uit te lenen of om hem op een klein podium te gebruiken. Door de extreem smalle hals van mahonie en de enorme kop is het geen kwestie of die kop een keer breekt maar wanneer. Het gaat al 48 jaar goed, gelukkig (afkloppen!). Ik wil deze '64'er omdat hij fantastisch klinkt, goed gebouwd is en een prachtige kleur heeft. Ik zoek eigenlijk al twintig jaar naar een back-up en dit is hem. Eens kijken of er nog wat in het spaarvarken zit. ●

En in het echt is hij nog mooier. Het is niet echt zilver (wat op de Epiphone website wel zo lijkt) want er zit een klein beetje groen in. Een mooie warme kleur. Het nikkel/chroom van de hardware staat er prachtig bij. Het is een bas waar je naar blijft kijken. Voordat de bas kwam heb ik een tijd op mijn '76'er gespeeld en als ik de Epiphone omhang voelt alles meteen vertrouwd. De hals voelt

Epiphone '64 Thunderbird

Kleur: Silver Mist
Body: mahonie
Hals: mahonie/noten, doorlopend
Toets: Indiaas laurier
Frets: 20, medium
Elementen: 2x ProBucker 760
Regelaars: 2x volume, 1x toon
Elektronica: passief
Stemmechanieken: klassiek, open
Brug: vintage tune-o-matic
Mensuur: 34 inch
Topkambreedte: 38 mm
Land van herkomst: China
Richtprijs: € 1099,-
Importeur: Gibson Europe (epiphone.com)

